

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 58**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Ykäraste.

Jag fick två breffkast i går, men det mätte vara ett
bref tyckte mig, men jag ej fått. Vi på se om det kommer
nu idag, eljest få en gäva efterforskningar. Nej har du säkert
det italienska brefvet alltid och det har jag ej erhållit.

Gerda blef nu riktigt glad åt lungnatten. Glan ser aldrig
ett dugg med den, med hon blef lycklig ett på den. Jag blir
nu glad, då hon blir lika barnslig som hon var förr i världen.
Glan var nu full af lek och barnsligheter förr, och nu är det
vänster förknäppt. Glan är skral ännu, alltid trött och får
så lätt ont i hufvudet. Om denna eländiga vår höge slut
och sommaren kommer blefva hon väl bra igen.

Jag var på sin middag i måndags hos Sahlins och
Gerda med, de hade skrapat ihop nytt och älskvärdt folk
man var som i en annan värld än det gamla Fahlens.
Du skulle se du ha blifvit förbluffad. På kvällen gingo vi
på konsert, det var Keruda och Ester Lidner. Glan var
duktig förtärs och strålande som hon alltid är. En sådan för-
färdigt rolig gammal musikant typ, men hon tycker minst,
att hon är en god och seigneur. Lidner var inte något vidare
med. Glan njöng på det gamla vinet några vinor från
världens alla håll, utan samhällighet och utan stämning.
Det börjar man dock tröttna på numera efter Scholander.
Man får verkligen lof att ha litet sammanhang i program-
met och många saker, som kunna rätta publikens i stämning
och någarna med. Jag hade roligt, då hon njöng "O herre
wie bist du so wunderbar", men det var den förbjöret och
ej hennes. (Nej då var Anna Pettersson roligare.) Glan blef
stroligt applåderad. Jag hade fått leidskaplingen på bänken
framför mig och hon satt och talade med mig under alla
pauser, hvilket var roligt nog eftersom fru Almqvist
satt alldeles bakom.

Posten kom nu och ditt bref var ej med. Ja jag kan ej rekla-

mera förväntan jag vet om du skrifvit något, men jag
antrar det nästan -

Från Hörsenhallen har jag för länge sedan fått det besked
att manusskrifvet var kommet och att Beijeren glödde mig åt
att få låna det. Så förigade han om jag behöfde pengar. Och
så ingenting vidare. Jag har både dansat och seglat
öfversättare där, men ingen skrifver något. Jag undrar
om det betyder något dåligt eller om det ej betyder något
allt.

Är du nöjd med Polack donationen? Jag tycker det är så
litt som en pristagarna ingenting skulle kunna få. Det
måste gå åt till de små småa institutioner - Nu måste
väl alla människor i Sveriges land som kan skriva en
rad kunna få en plats - Det var en rätt besvärlig idé det
där med föredraget. Vill du hålla föredrag om John Hall,
då den blir pristalant. Gör du, apropå det, så undrar jag
mycket hur det går med Pääs, säger staten nej, tror du, jag
tyckte att det lät farligt. Men i grund och botten gör det då ingen
ting, jag kan bara tycka att Otto var dum, som ej tog hela
arbetet för sin lifstid och sedan gaf bort det om ej någon af
pojarna kunde förmå att öfversätta uppgiften - Det finns då
ingenting så ledsamt som en stiftelse, nej personligt skall
det vara, det andra är dött. Jag tycker man kan bli så sa-
nande på Polackinstitutet och allmänheten och sådant skräp
de tycker ju vara vara till för att en sådan herre som Wirren
skall kunna få en helt oherättigad markställning. Och var
det ej så tråkigt på Pääs i hertas, sedan det blifvit en stif-
telse så man kunde förygas. Hvarför skall man förmå gå
en bra sak sig. Vore det ej bra Riecht, om vi förordnade
att i de små för innschaft få endast ha författare 2

Om något ni visat i den fjantar där, eller hvad tror
du. Ja det skall vara mycket gjordt innan den nå
nu för jag slutar - Din Selma,